

DZIAŁAJĄCY (7) *part praes act*

Oba a jasne.

sg m N działający (2). ◇ D działając(e)mu (1). ◇ n N działające (1). ◇ pl G działających (2). ◇ D działającym (1).

Sł stp s.v. działać, Cn s.v. dziełowy, Linde XVIII w. s.v. działać, s.v. dziełowy.

1. *Spełniający; popełniający, dopuszczający się; faciens Vulg, PolAnt; agens, operans PolAnt [w tym: co (5)] (6) : nie oblecze lię tefz mąż w odzienie niewieście/ bo obrzydłość Iehowy Bogá twego (ieft) káždy działáiący to. BudBib Deut 22/5; Wyzwol mię od działáiących niepráwość [ab operariis iniquis] BudBib Ps 58/2 [3], Ps 5/5 [6]; Sławá lepak y czesć/ y pokoy wízelkiemu działáiącemu dobro [et pax omni operanti bonum] BudNT Rom 2/10, Ioann 3/20; Lecz twarz Pánfka przeciwko działáiącym złości [super facientes mala], WujNT 1.Petr 3/12.*

W charakterystycznych połączeniach: działający dobro, nieprawość, próżność, złości.

2. *Wypełniający, sprawiający zadośćuczynienie (1) :*

Zestawienie: »dosyc działający« = pokutujący, wynagradzający za grzechy (1): Dzis cij twoia prátzá ieft pożyteczna/ plakanijé przyiemné/ wzdyehanijé wdzięčné žalowanijé dofytz działáiącé ij oczýfciaiącé. OpecŻyw 191.

Cf DZIAŁAĆ, 1. DZIELNY